

Posudek vedoucího bakalářské práce Marcely Adamusové Ženy na české rockové scéně

U kořenů této bakalářské práce byla HUDBA. Rodiče Marcely Adamusové patří k české komorní nástrojové špičce – zdálo se být jaksi samosebou, že využije rodinného zázemí a kontaktů a zpracuje ve formátu Oral history příběh vývoje nastudování dobrého hudebního čísla (přílohou by pak byly nejen záznamy rozhovorů, ale i záznam, řekněme, první zkoušky a výsledného zvuku). Vývoj zadání této práce se kryl s názorovým a hudebním zráním autorky. Její zakotvení v rockové hudební scéně (sama je výtečnou interpretkou ve skupině Kidpix - doufám, že jsem název kapely nezapackal -, kde hraje na elektrické housle) a její lidský pohyb k uskutečňovanému feminizmu (důsledkem je mj. fakt, že byla přijata na magisterský program katedry Gender study) z ní učinil v našich konzultačních hodinách čím dále tím tvrdšího, přehlednějšího a nekompromisnějšího debatéra, takže výsledné téma je samozřejmě součástí jejího vnímání světa a hudby v čase, kdy se pustila do sběru dat. Z metodického hlediska je její práce excelentním důkazem úspěšné fúze představ vedoucího práce a představ oponentky o dobře odvedeném „prvním pokusu o vědu“ (ničím jiným bakalářské práce být nemůže). Když dnes čtu tyto metodicky kvalitní bakalářky, u jejichž kořenů byl můj seminář „Smysl rozhovoru a úskalí jeho přepisu“, nemohu se zbavit drobného povzdechu: je mi líto, že se z toho, co považuji a přednáším jako grunt (samotný rozhovor, rozhovory, a jeho, jejich přepis) stává jakýsi appendix (příloha), jehož cílem je přesvědčit komisi a oponenta o autenticitě celé práce. Bakalářská práce Marcely Adamusové je nadstandardně odvedeným řemeslem a já nemám důvod kazit jí prospěch z malicherné ješitnosti. Navrhuji proto hodnocení, které se bude pohybovat okolo 45 kreditů (bodů).

Mgr. Jan Kašpar

12.9.07